

Valgt blev: *A. C.^s Mortensen, Ludvigsen, Jens Sørensen (Smørum), Larsen (Bjerre), Marinus Sørensen, Jønson, Rasmussen (Gylling), Jørgen Jørgensen, Krag, Madsen-Mygdal, Kyed, Vagn Bro, Hasle, Viggo Hansen og Christmas Møller.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i (Tilføjeelse til) Lov Nr. 83 af 23. Marts 1932 om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3705; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2914).

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Jeg skal paa Socialdemokratiets Vegne udtale vor Beredvillighed til Gennemførelsen af dette lille Forslag og i øvrigt henholde mig til Finansministerens Bemærkninger ved Forelægningen. Det er jo et Forslag i Tilslutning til det, der blev vedtaget i Fjor om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet. Allerede i Fjor under dette Forslags Behandling fremkom der Ønsker underhaanden og paa forskellig Maade fra Arbejdere og Funktionærer ved andre Statsvirksomheder, og de paagældendes Organisationer, Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund, har saa henvendt sig til Finansministeren. Denne har nu fremsat dette Lovforslag, der jo ikke er af vidtrækkende Betydning, idet det kun omfatter 75 Personer, nemlig 40 Haandværkere og Arbejdere under Grønlands Styrelse, 23 Haandværkere og Arbejdere ved Serum-instituttet og 12 Arbejdere ved Slotsholmens Kedelanlæg. Der er ikke i Forslaget sagt noget om, hvad det vil kunne komme til at koste, men det kan sikkert ikke blive store Merudgifter. Det kan vi formentlig faa Oplysninger om i Lønningsudvalget, hvortil dette Lovforslag vil blive henvist — jeg vil i alt Fald stille Forslag om, at det henvises til Behandling dér. Jeg vil gerne gøre den Tilføjeelse, at Staten yder jo meget ofte Understøttelse til gamle Arbejdere eller til Arbejdere, der forlader Statens Tjeneste paa Grund af Sygdom. Jeg skal, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Fremme i det høje Ting.

Hans Jacob Sørensen: Jeg maa nøjes med at anbefale det Forslag, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen sagde han vilde fremkomme med, nemlig at det foreliggende Forslag bliver henvist til Lønningsudvalget, thi jeg kan ikke som det ærede Medlem anbefale Forslaget til Vedtagelse, saadan som det foreligger, idet det, selv om det kunde synes at være et lidet omfattende Forslag, efter min Mening alligevel indeholder noget, der kan medføre betydelige Konsekvenser i Retning af øgede Krav til Statskassen paa Pensionsvæsenets Omraade. Det er rigtigt, som der er blevet sagt, at det Forslag, som her er til Behandling, knytter sig til den Lov, der blev gennemført den 23. Marts 1932 om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v., men der er det at bemærke, at den Lov, der blev gennemført den 23. Marts 1932, omfatter et Antal af Funktionærer og Arbejdere, som havde Ret til Pension af Staten, inden denne Lov blev gennemført. Hele det Spørgsmaal, som hører ind under den her nævnte Lov, var ogsaa til Undersøgelse og Behandling i Lønningskommissionen i 1929, og i den Betænkning, der blev afgivet af Lønningskommissionen vedrørende dette Spørgsmaal den 8. Januar 1931, hedder det:

„Kommissionen maa mene, at det er muligt at bygge en Pensionsordning for de paagældende op paa Grundlag af Tjenestemandsløven, saaledes at man kommer bort fra at regne med Reglerne i den gamle Pensionslov af 24. Februar 1858, og at en saadan Ordning kan træffes paa en langt simplere Maade end sket efter Lovene af 1907 og 1923. Det skal dog i denne Forbindelse stærkt fremhæves, at de her omhandlede civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere udgør ganske særlige Korps, og den Omstændighed, at man har fundet det rigtigt for dem at indføre en Pensionsordning, maa være ganske uden Indflydelse paa Stillingen for andre af Staten efter Kontrakt eller kollektive Lønaftaler antagne Personer.“

Naar dette blev saa stærkt fremhævet i Kommissionens Betænkning, var det, fordi man i Kommissionen var blevet enig om, at man maatte holde sig til det Antal Personer, der tidligere havde haft Pensionsret, og at man ikke kunde være forpligtet overfor andre Folk i Statens Arbejde, som kunde ønske at faa Pension, til at opfylde saadanne Ønsker og eventuelle Krav. Tager man et af de Omraader, som skulde ind under det nye For-